

8. Má být zásada efektivit v níže uvedených rozsudcích Soudního dvora EU chápána tak, že promlčecí lhůta bezdůvodného obohacení získaného z důvodu bezúročného úvěru bez poplatků pro vadu [smluvní podmínky] by měla začít běžet až od rozhodnutí soudu o této vadě (např. určením, že se jedná o bezúročný úvěr bez poplatků)?
9. Od jakého okamžiku má podle zásady efektivit uplatněné v níže uvedených rozsudcích Soudního dvora EU začít běžet promlčecí lhůta?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

(²) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 11. ledna 2022 – UF v. Spolková země Hesensko

(Věc C-26/22)

(2022/C 148/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: UF

Žalovaná: Spolková země Hesensko

Za účasti: SCHUFA Holding AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 77 odst. 1 ve spojení s čl. 78 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 (¹) (GDPR) chápán v tom smyslu, že závěr dozorového úřadu, který sdělí subjektu údajů,
 - a) má povahu rozhodnutí o petici? Omezuje se v důsledku toho soudní přezkum rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR v zásadě na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, předmět stížnosti přiměřeně přezkoumal a zda stěžovatele vyrozuměl o výsledku tohoto přezkumu,nebo
 - b) je nutno jej považovat za úřední rozhodnutí ve věci? Musí v důsledku toho soud přezkoumat rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR z obsahového hlediska v plném rozsahu, přičemž v konkrétním případě, kdy např. úřad nemá žádný prostor pro uvážení, může soud uložit dozorovému úřadu rovněž povinnost přijmout konkrétní opatření ve smyslu článku 58 GDPR?
2. Je s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie slučitelné uchování údajů u soukromého subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru, který uchovává osobní údaje z veřejného rejstříku, jako jsou například „vnitrostátní databáze“ ve smyslu čl. 79 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2015/848 (²), aby mohl na vyžádání poskytnout informace?
3. a) Jsou v zásadě přípustné paralelní soukromé databáze (zejména databáze subjektu poskytujícího informace ekonomického charakteru), které jsou vytvářeny mimo státní databáze a v nichž jsou údaje ze státních databází (v projednávané věci oznámení o insolvenčních) uloženy po delší dobu, než jak je upraveno v úzkém rámci nařízení 2015/848 ve spojení s vnitrostátním právem?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 3a, vyplývá z práva být zapomenut podle čl. 17 odst. 1 písm. d) GDPR, že tyto údaje musí být vymazány po uplynutí doby zpracování stanovené pro veřejný rejstřík

4. Přichází-li čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. f) GDPR do úvahy jako jediný právní základ pro uchovávání údajů u soukromých subjektů poskytujících informace ekonomického charakteru, a to i ohledně údajů uložených ve veřejných rejstřících, jedná se o oprávněný zájem takového subjektu již tehdy, když tento subjekt přebírá údaje z veřejného rejstříku bez konkrétního podnětu, aby pak tyto údaje měl k dispozici pro případ vyžádání?
5. Mohou kodexy chování, které byly podle článku 40 GDPR schváleny dozorovými úřady a které stanoví lhůty pro kontrolu a výmaz, jež jsou delší než doby uložení ve veřejných rejstřících, nahradit zvažování podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce písm. f) GDPR?

-
- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 26. ledna 2022 – VZ v. CA

(Věc C-53/22)

(2022/C 148/21)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VZ

Žalovaný: CA

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665 (¹) tomu, aby soutěžiteli, který byl s konečnou platností vyloučen z řízení za účelem výběru smluvní strany, byla odepřena možnost podat žalobu proti rozhodnutí o odmítnutí zrušit zadání veřejné zakázky, pokud se snaží prokázat, že se vybraný uchazeč a všichni ostatní vybraní uchazeči dopustili vážného profesního pochybení spočívajícího v uzavření dohod narušujících hospodářskou soutěž, které byly soudem konstatovány až po jeho vyloučení, a to za účelem dosažení možnosti účastnit se opakovaného zadávacího řízení?
- 2) Brání čl. 1 odst. 3 směrnice 89/665 a zásady [unijního práva] týkající se ochrany hospodářské soutěže tomu, aby bylo správním soudům znemožněno přezkoumat žalobu podanou soutěžitelem, který byl s konečnou platností vyloučen z řízení za účelem výběru smluvní strany, proti odmítnutí veřejného zadavatele provést autoremeduru, a to pokud jde o úkony připuštění a zadání zakázky ve prospěch soutěžitelů, kteří uzavřeli soudem konstatované dohody narušující hospodářskou soutěž ve stejném odvětví, jako je odvětví, které je předmětem řízení?

(¹) Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246).